

OELDEMANN Johannes, **Einheit der Christen – Wunsch oder Wirklichkeit? Kleine Einführung in die Ökumene**, Regensburg 2009, ss. 198, Verlag Friedrich Pustet, ISBN 978-3-7917-2206-1.

Motto spotkań Drugiego Ekumenicznego Dnia Kościoła w Niemczech, który będzie miał miejsce w Monachium w 2010 roku, brzmi: „żebyście mieli nadzieję” Celem tych ekumenicznych spotkań jest dawanie wspólnego świadectwa o nadziei, która obok wiary i miłości jest podstawowym wyznacznikiem chrześcijańskiej egzystencji. To motto związane z nadzieją przyświeca też wykładowi problematyki ekumenicznej w książce J. Oeldemanna, będącej wprowadzeniem w podstawowe zagadnienia związane z jednością chrześcijaństwa. Mówienie o nadziei w perspektywie ekumenicznej ma swoje uzasadnienie i oparcie w pozytywnych doświadczeniach ostatnich dziesięcioleci. Autor wskazuje przede wszystkim na dobrą współpracę ekumeniczną na płaszczyźnie lokalnej, np. w organizacji Światowych Dni Modlitw Kobiet czy w duszpasterstwie przez telefon. Pozytywne też są osiągnięcia oficjalnych rozmów ekumenicznych między Kościołami, jak chociażby doprowadzenie do podpisania *Wspólnej Deklaracji na temat usprawiedliwienia* (1999) czy podpisanie przez Kościoły w Niemczech dokumentu na temat wzajemnego uznania chrztu (2007), czy też organizacja Pierwszego Ekumenicznego Dnia Kościoła, który miał miejsce w Berlinie w roku 2003.

Książka pokazuje zasadnicze linie rozwoju ruchu ekumenicznego w dialogach doktrynalnych i współpracy praktycznej. Jak zaznacza Autor, nie jest ona w pierwszej kolejności skierowana do zawodowych teologów, ale do wiernych, którzy w życiu parafialnym zainteresowani są ekumenizmem i pragną się zapoznać z aktualnym stanem międzywyznaniowych relacji i współpracy między Kościołami chrześcijańskimi.

Na całość oprócz syntetycznego wstępu (s. 9-11) składa się dziewięć rozdziałów. Rozdział I zawiera wyjaśnienia terminologiczne (s. 12-17); rozdział II podaje biblijne podstawy „jedności, w którą się wierzy” (s. 18-24); rozdział III prezentuje przegląd głównych wyznań chrześcijańskich, które są skutkiem „jedności utraconej” (s. 25-48); rozdział IV przedstawia krótką historię ruchu ekumenicznego, która jest „znakiem jedności rosnącej” (s. 49-69); rozdział V zbiera wyniki dialogów ekumenicznych, które są dowodem „jedności ponownie odkrytej” (s. 70-112); rozdział VI podaje przykłady wspólnych inicjatyw chrześcijan, które można by nazwać „jednością świadectwa” (s. 113-142); rozdział VII mówi o ekumenicznej współpracy na płaszczyźnie lokalnej, którą Autor nazywa „jednością przeżywaną” (s. 143-167); rozdział VIII w tytule „jedność, do której dążymy” koncentruje się na celach ruchu ekumenicznego (s. 168-183); rozdział IX, ostatni, szkicuje perspektywy dla ekumenii, które zamyka piękny tytuł „jedność będąca przedmiotem nadziei” (s. 184-190). Przypisy zebrane są na końcu książ-

ki (s. 191-197), natomiast po każdym z rozdziałów podana jest szersza literatura przedmiotu.

Piotr Jaskóła (Opole)